

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. Per præcisionem in materia luxuriæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

que adeo malitiam separare non potest ab obiectis ex se, malis, ergo pariter nec intellectus. Respondo, quidquid sit de antecedente, quod Philosophus decedendum relinquo (lege Castro Palom. 1. tract. 2. diff. 2. part. 10 § 1. num. 5.) nego consequentiam. Nam imaginativa, quæ est potentia sensitiva, esto, non apprehendit res, nisi perfunde ac fusc externæ, & sensibiles: At intellectus habet vim abstrahendi unam rationem ab alia, ut ex iisdem Philosophis tanquam certum merito supponimus.

§. II. *Per praeisionem in materia luxuria.*

Licet in materia luxuria possit quis aliquando separare omnem malitiam ab obiecto turpi, potest enim copula fornicaria considerare ipsam copulam, prescindendo ab eo, quod sit cum non sua, ut item potest osculum apprehendere sine macula impurae libidinis, ut etiam impudicos tactus partium inhonestarum simili modo valet à turpitudine luxurie separare, sicut facit Medicus, quando eas considerat, ut illas medeatur: Tamen voluntariè, & serid sine ulla necessitate, vel saltem commoditate, in prædictis, siue in voluntate, siue in appetitu sensitivo, eadem voluntate consentientes, delectari, etiam malitiè per intellectum abstractà, esse extra Matrimonij statum mortale, indubitatum mihi est. Ita Vñquez, *part. 2. d. 109. cap. 3. tractatu 3. disp. 6. sectione 4.* Basili. *Pont. lib. 10. de matrimonio. cap. 16 §. 2. num. 8.* Ratio ducitur ex illo fundamento alias allato, quodque sæpius in hac materia esse repetendum prædixi: quia nimirum propter mirabilem sympathiarum potentierum, & actuum, voluntariè in his delectari, est (ex Castro Palom. *in tractatu 2. disp. 2. punct. 10 §. 2. num. 6.* contra Sanchez lib. 9. de matrimonio. d. 47. num. 1. & lib. 1. in *decal. cap. 2. à num. 31.*) velle habere in se aliquid, quod notabiliter influat in pollutionem, distillationem, commotionem, quod nunquam licet influat, inquam, si non per veram causationem (volo enim abstrahere à speculativis disputationibus) certè per dictam potentierum, & actuum connexionem, ut ipsa experientia nimis clare testatur. Quæ ratio, quia non militat in materiis à luxuria diversis, idcò in illis potius voluntatis delectationem concedere, quod hinc nulla ratione possumus.

2. Hinc non licebit delectari de pollutione habitata in fomnis, vel tibi soluto de copula maritali inter Coniuges habitata. Ita *Sal. præt. 13. disp. 6. sct. 12. num. 219.* Bafilii Pont. *loco citato, num. 13.* Casto Pal. *loco cit. n. 10.* quia licet hæc sine peccato fiant, & à malitia fæparentur, tamen illa delectatio præfens ferò suscipiet, est ex- excitativa impuræ commotionis. Fæcor tamen posse re- gaudere de prædicta pollutione, & illam desiderare sub finem bonum de onerate nature, atque etiam gaudere, vel desiderare, ut legitimi Coniuges debitum parti reddant. Ita idem *ibidem*, & innumeri apud Diamam. *lib. 2. præt. 5. r. 1. 87.* & apud Caramuel in *Reg. Sancti. Benedicti. num. 105.* nam illud prius non est delectatio de pollutione, sed de pollutionis effectu, qui bonus est: & hoc poste- rius non est de copula delectationem sumere, sed copula legitimum approbare, quod certè nihil continet impuritatis.

3. Vnum aduerto, si gaudium, vel desiderium sit tantum, ut degeneret in delectationem libidinofam, cum tuo consensu in illam: ne gaudium quidem, vel desiderium fore licitum, idque propter excitam impuram delectationem, modo iamiam dicto.

§. III. Per appositam conditionem, in aliis materiis
à luxuria.

1. **R**egula generalis sit huiusmodi, ex Vasque *parte secunda, disputatione 116. cap. 2.* Sayro, in *clauiliro 8. capite 7. numero 28. §. 29.* Salas, loco citato, *sectio-*

ne 37. numero 108. Sà, v. Peccatum, numero secunda
cina, de matrimonio, questione 4 puncto 8. numero 27.
primo. Sive res sit primo prohibita iure positivo,
secundo, iure naturæ, à qua res separari, per ab-
ractionem intellectus, possit malitia, ut modis
est; sive tertio res sit eodem iure naturæ prohibi-
ta à qua separari malitia non possit: nunquam est
ille illud delectare, & in eo delectari, si appa-
reat. Exemplum primi est: Cupere, vel cum
ratione cupio hoc die Sabbati comedere, carnes si
non esset, vel si concessus dies esset vel si licet,
non esset peccatum: Hæc ex Caetano in summa, &
taionis peccata, & reductor quando res est prohibita
iure, ut si quis ita sentiat: Si non fuissim ingre-
ssus religionem, non ingrederer, si non vivissim ieiunium,
non ieiunarem. Exemplum secundi: Cupere, vel cupio
latronem si esset Iudæus; furareri, si non esset
infamarem aliquam si infam habere infamandi causa
vel si liceret. Exemplum tertij: Mendacium propter
Idolum adorarem, odio Deum haberem, seu cupere
facere, si non esset Dei offensâ, si liceret; & Ratio
num horum est, quia hæc est voluntas inefficax
nihil ponit in esse, & cum illa bene fiat effici,
absoluta voluntas, quæ ab illa agenda neque
procedit. Sensus enim est: Ego nolo efficiat, ut
iure comedere carnes die vetito, volo manere in
iure nolo furari, nolo proferus Deum odio habere: quæ
omnia peccata non forent, hoc est, Dei, & Domini
offensa, & facilius in infirma voluntas in illa propendit. Hæc
hac tertia parte regulæ, vides latius patere ad
modum peccatum, apponere conditionem, quam
per intellectum abstrahere: siquidem abstratio non
est haberi in rebus in se intrinsecè malis ut si
numero tertio vidimus; potest, ut iam dictum est,
conditio.

2. Adverte duo, Primò in duabus partibus hec re-
gula consentire ferè Doctores: at in parte tertia
vehementer: Nam Sanchez, alios referens
primo, in *Decal. capite secundo*, numero vigesimo-
Baptista Pontius, *lib 10 de marrimon. cap. 16. monetur*
simò, (Equales Doctores!) contendunt esse nota-
Vázquez, *part. 2. d. 116. cap. 2.* & Castro Paulus, alios
ferens, *tom. 1. tractat. 1. disposit. 2. punct. 10. §. 2. m.*
(Equalia item Doctorem lunt!) docent quod non
esse desiderare, apposita prædicta conditione, et a
in se inseparabilia sunt à malitia, quorum perfectio-
quos non sequimur, ratio est, quia argumentum
uiget in prima, & secunda parte regule, militat in
tertia. *Lego* Castro Palaum, qui adversariorum ratio-
nem diluit.

3. Adverte secundū ex aliquo capite erit
quando, ut in his *vellitarius* (si vulgū appellat)
voluntates hab inefficaces peccetur mortaliter
nimirum actuali aliquo affectu, quo impetretur
quis enim sic ex animo dicat : Cupio *vini* *et*
inimico, *si mihi liceret* : *Odio habere Deum*, *si non*
peccatum, &c. auferit quidem malitiam per
nem conditionis : sed si hi a Deo impetrentur
inimici, & Dei, iam ex hoc capite peccata erunt
alia. Nam propterea, quia hic adest : *Deus*
Deus *inimicum*, *qui non esset peccatum*, pro
ut ab odio actuali Dei, *et* *inimici* : ideo, ut idem
stro Pelasus *ibid* *num. 5.* notat, semper erit peccatum
ex se, sed ex principio, id est, ex odio actuali,
procedit.

§. I V. Per appositam conditionem, in materia luxu

1. **R**egula precedenti allata paragrapho,
valet in hac materia. Ita Castro Pal.
Quare si sic quis cuperet: Fornicaret cum illa,
Dei offensa; Vxorem ducerem, nisi esset Sacerdos
Bertr me coniungerem, si mea esset vxor, &c.